

Ireneu, supus la multe chinuri și martirizat pentru numele lui Isus Hristos, la Lyons, în jurul 210 A.D.

Ireneu, de origine asiatică, s-a născut la Smirna. În tinerețe a frecventat școala și a fost ucenicul lui Policarp, care a fost numit de apostolul Ioan episcop al bisericii din Smirna, iar mai apoi a devenit martir, așa cum am arătat deja la locul potrivit. Datorită aptitudinilor sale (ale lui Ireneu) deosebite, a devenit ulterior episcop al bisericii din Lyon, în Franța, în locul lui Photinus. Erudiția sa era atât de mare, încât Eusebiu îl preamărește mai mult decât pe oricare dintre învățații care au trăit înainte și în timpul său. Tertulian l-a numit „cel mai remarcabil cercetător al tuturor felurilor de învățătură”. Ieronim a spus că a fost „un om apostolic, care a trăit alături de vremea apostolilor”. Epifanie i-a dat titlul de „divin sfânt și străvechi”, da, un „succesor al apostolilor”. În slujirea sa, el a fost un slujitor atât de credincios în casa Domnului, încât a avut supravegherea nu numai a bisericii din Lyon, unde era episcop, și a altor biserici din Franța, ci chiar și a unor biserici din Asia și Frigia.

În ceea ce privește moartea sa, istoricii antici nu ne-au lăsat decât puține informații despre momentul și modul în care a fost martirizat. Cu toate acestea, găsim în legătură cu el următoarele cuvinte: „Că, atunci când persecuția creștinilor, sub Severus, a fost instituită în toate țările romanilor, și orașul Lyon, în conformitate cu porunca împăratului, a fost înconjurat de soldați și toți creștinii din el au fost uciși cu sabia sau decapitați; dar că Ireneu, păstorul tuturor, a fost căutat cu o sârguință deosebită și, când a fost găsit, a fost omorât cu multiple torturi și a fost îngropat de Zaharia, bătrânul său.” *Ex actis Procons. Perditis hoc Tantum extat. Adr. Martyrol. 28 Jun. Abr. Mell., fol. 59, col. 3, și fol. 60, col. 1, ex Hieron. Catal. Iren. idem Hieron. epist. 84 ad Magnum, și 29 ad Theodorum Euseb., lib. 4, cap. 20. Tertull. lib. Contra Valentin, cap. 5. Hieron. epist. 29. ad Theodorum și în Catal. Epiph. Haer. 24 și 31. De asemenea, Joh. Gys. în 1657, fol. 18, col. 3, 4. De asemenea, P. J. Twisck, cartea a 3-a, pentru anul 210, 28 iunie, p. 56, col. 1. El adaugă aceste cuvinte: „La 28 iunie, anul 210 d. Hr. 210, în cea de-a cincea persecuție, episcopul Irenus (vrea să spună: Ireneus) a fost omorât, împreună cu mulți cetățeni, pentru mărturisirea lui Hristos”.*

El spune despre Cina Domnului: „Există ceva ceresc și ceva pământesc; ceea ce este pământesc este pâinea, care este pentru hrana trupului, și ne arată spre ceea ce este ceresc, adică Hristos cu meritele sale, care este hrana sufletului.”

În Apocalipsa lui Ioan scrie că „Antihrist se va ridica în latină, adică în biserica romană, și va fi un roman”. De asemenea: „Antihrist, care este un hoț și un apostat, va fi adorat ca Dumnezeu și, deși nu este decât o slugă, va fi proclamat rege”. Din *Istorie. Georg, lib. 2. Vinc. Cal., fol. 352. P. P. Cocos, fol. 59.*

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.